

til bedømmelse af, om en tilladelse i henhold til loven kan gives.

I praksis forekommer der tilfælde, hvor en erklæring udover den lægefaglige vurdering indeholder en juridisk tilkendegivelse af, om der bør meddeles opholdstilladelse. I sådanne tilfælde lægges den lægefaglige vurdering til grund, mens tilkendegivelsen om, at ansøgningen bør imødekommes, der er udtryk for en retlig vurdering, ikke tillægges betydning. Endvidere er der tilfælde, hvor den pågældende læge, psykolog eller psykiater på eget initiativ anmoder om, at der meddeles opholdstilladelse, og har engageret sig personligt i sagen på en sådan måde, at der kan rejses tvivl om, hvorvidt erklæringen er udtryk for en uvildig bedømmelse af ansøgerens helbredstilstand. For at sikre, at den juridiske vurdering foretages på det fornødne objektive grundlag, ses der i sådanne tilfælde bort fra erklæringen, og den pågældende henvises til at fremkomme med en erklæring fra en anden læge, psykolog eller psykiater.

Udover i de ovenfor nævnte tilfælde kan der gives humanitær opholdstilladelse til familier med mindre børn, som kommer fra et område, hvor der hersker krig eller krigslignende tilstande, samt til enlige kvinder og familier med børn fra områder, hvor der hersker ekstremt vanskelige levevilkår, f.eks. som følge af hungersnød.

Endelig kan der efter omstændighederne gives humanitær opholdstilladelse på baggrund af varigheden af ansøgerens ophold her i landet. Dette vil dog kun kunne komme på tale, hvis ansøgeren har opholdt sig her i landet uafbrudt i mindst 5-6 år, og kun, hvis opholdet i hele perioden uafbrudt har været lovligt i form af et processuelt ophold. Det bemærkes i den forbindelse, at en asylansøger, som opholder sig her i landet, efter at en fastsat udrejsefrist er overskredet, ikke har lovligt ophold i form af et processuelt ophold. Det bemærkes endvidere, at opholdets varighed ikke kan føre til meddelelse af humanitær opholdstilladelse, hvis opholdets varighed hovedsageligt beror på ansøgerens egne forhold. Hvis det langvarige ophold her i landet derimod hovedsageligt kan tilskrives udlændingemyndighederne – f.eks. på grund af en ekspeditionsfejl, som har forårsaget en særlig lang sagsbehandlingstid – vil der kunne meddeles humanitær opholdstilladelse.

Efter den foreslåede bestemmelse i § 9 b, stk. 2, 1. pkt., kan en ansøgning om humanitær opholdstilladelse kun indgives af udlændinge, der opholder sig her i landet. Bestemmelsen svarer til den gældende bestemmelse i udlændingelovens § 9, stk. 6, 1. pkt.

Ved behandlingen af en ansøgning om humanitær opholdstilladelse kan Ministeriet for Flygtninge, Indvandrere og Integration uden udlændingens samtykke indhente akterne, der er indgået i asylsagen, fra Udlændingestyrelsen eller Flygtningenævnet, jf. den foreslåede bestemmelse i § 9, stk. 2, 2. pkt. Bestemmelsen svarer indholdsmæssigt til den gældende bestemmelse i udlændingelovens § 9, stk. 6, 2. pkt.

§ 9 c

Efter den foreslåede bestemmelse i § 9 c, stk. 1, 1. pkt., kan der efter ansøgning gives opholdstilladelse til en udlænding, hvis ganske særlige grunde taler derfor.

Bestemmelsen viderefører dele af anvendelsesområdet for den gældende bestemmelse i udlændingelovens § 9, stk. 2, nr. 1, samt dele af anvendelsesområdet for den gældende bestemmelse i udlændingelovens § 9, stk. 2, nr. 4.

Efter den gældende bestemmelse i udlændingelovens § 9, stk. 2, nr. 1, kan der efter ansøgning gives opholdstilladelse til en udlænding, der uden for de i den gældende bestemmelse i udlændingelovens § 9, stk. 1, nævnte tilfælde har nær familiemæssig eller lignende tilknytning til en i Danmark fastboende person.

Efter den gældende bestemmelse i udlændingelovens § 9, stk. 2, nr. 4, kan der efter ansøgning gives opholdstilladelse til en udlænding, hvis ganske særlige grunde i øvrigt taler derfor, herunder at udsendelse, jf. udlændingelovens § 30, ikke har været mulig i mindst 18 måneder.

Det primære anvendelsesområde for den gældende bestemmelse i udlændingelovens § 9 stk. 2, nr. 1, er meddelelse af opholdstilladelse med henblik på adoption, ophold som led i et plejeforhold eller, hvis særlige grunde taler derfor, ophold hos barnets nærmeste familie. Denne del af bestemmelsens anvendelsesområde videreføres i den foreslåede bestemmelse i § 9, stk. 1, nr. 3, jf. ovenfor.

Efter gældende praksis anvendes de gældende bestemmelser i udlændingelovens § 9, stk. 2, nr. 1 og 4, endvidere i visse tilfælde, hvor der er en familiemæssig tilknytning mellem ansøgeren og den herboende person.

Det drejer sig navnlig om tilfælde, hvor familiesammenføring ikke er mulig efter de gældende bestemmelser i udlændingelovens § 9, stk. 1, men hvor det som følge af Danmarks internationale forpligtelser – herunder navnlig Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 8 – er nødvendigt at tillade familiesammenføring. Efter gældende praksis kan der endvidere i andre ganske særlige tilfælde efter en helt